

Interior busca una connexió del terrorista de Berlín a Espanya

Detinguts a Tunísia el nebot i dos gihadistes més vinculats a Amri

BARCELONA Redacció i agències

Els serveis d'informació espanyols investiguen si hi ha cap connexió a través d'internet entre el terrorista de Berlín i un resident a Espanya, segons va dir dissabte el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, a la cadena Cope. Zoido va afirmar que la Guàrdia Civil ha estat informada d'aquesta possible relació. "Estem estudiant totes les possibles connexions amb el nostre país, sobretot amb una persona en concret".

El terrorista tunisià Anis Amri, que va assassinar dotze persones envestint amb un camió pesant un mercat nadalenc a Berlín el 19 de desembre, va ser mort quatre dies després, divendres passat, en un tiroteig amb dos agents de policia a Milà.

Els vincles d'Amri s'estan investigant a Alemanya, França,

EL NEBOT CONFESSA

Amri li va demanar lleialtat a l'EI i li va enviar diners perquè anés a Alemanya

Itàlia, Espanya i Tunísia, on dissabte van ser detinguts tres presumptes gihadistes, un dels quals nebot d'Amri.

Segons el ministre de l'Interior tunisià, els tres individus, d'edats entre els 18 i els 27 anys, són membres d'una "cèl·lula terrorista" ubicada a la regió de Kairouan, a l'oest del país, considerada un reducte salafista i on resideix la fa-

mília d'Amri. Dos dels sospitosos van ser capturats a Tunísia, mentre que el nebot d'Amri va ser detingut a la seva localitat natal d'Oueslatia (Kairouan).

El nebot, Fedi, de 18 anys, va confessar que havia estat en contacte amb el seu oncle a través de l'aplicació codificada Telegram, que aquest li va demanar que jurés lleialtat a l'Estat Islàmic (EI) i li va enviar "una quantitat de diners important" per correu, sota una falsa identitat, perquè anés a Alemanya. El jove, fill d'una germana d'Amri, va afegir que el seu oncle era "emir" d'un grup gihadista a Alemanya conegut com la brigada d'Abu Walaa. La pretensió d'Amri era que el seu nebot s'integrés en aquesta cèl·lula terrorista.

La filiació d'Amri amb l'Estat Islàmic va quedar clara divendres passat quan, després de la seva mort a Milà, l'agència de notícies de l'organització va difondre un vídeo en què jurava lleialtat al califa Abu Bakr Al-Bagdadí. El centre d'anàlisi del gihadisme SITE considera que l'atemptat podria no haver estat organitzat per l'EI però sí "inspirat".

El fet que Amri, que estava sent observat pels serveis de seguretat alemanys, escapés a la vigilància, i la seva fugida després de l'atemptat des de Berlín a Milà ha disparat les alarmes. El gihadista no era per a res un desconegut. Segons *The New York Times*, les agències d'intel·ligència dels Estats Units havien detectat les seves cerques a internet sobre com fabricar ex-

FABRIZIO BENSCH / REUTERS

El mercat nadalenc de Berlín, molt protegit des de l'atemptat

La cèl·lula alemanya d'Abu Walaa

■ El passat 8 de novembre, la policia alemanya va detenir cinc membres d'una cèl·lula gihadista, entre ells un predicador iraqià de 32 anys anomenat Ahmad A. Abelaziz, àlies Abu Walaa, que hauria enviat amb a mínim vint combatents a Síria. Va ser precisament un excombatent de l'EI, Anil O., que va donar la pista el setembre passat. En una entrevista amb el diari *Suddeutsche Zeitung* a Turquia,

abans de tornar a Alemanya, Anil O., de 22 anys, va afirmar que Abu Walaa era "el número u de l'Estat Islàmic a Alemanya". Els cinc gihadistes van ser capturats als lands de Baixa Saxònia i Rin del Nord-Westfàlia. En aquest últim és on se li va expedir a Anis Amri un document d'estrangeria i, segons mitjans alemanys, va ser precisament allà on va entrar en contacte amb el grup d'Abu Walaa.

plosius i s'havia comunicat amb l'Estat Islàmic almenys una vegada a través de Telegram.

Amri va arribar a Alemanya el juliol del 2015 i de seguida va entrar al radar dels serveis d'intel·ligència, que el van declarar "perillós" i el van seguir pels seus contactes amb cercles salafistes, però el seguiment es va tancar sense conseqüències al cap de set mesos. La seva petició d'asil va ser rebutjada el juliol d'aquest any, però per la falta de cooperació de les autoritats tunisianes no va ser possible expulsar-lo.

Amri havia arribat a Alemanya procedent d'Itàlia. El 2011 va embarcar al port de Lampedusa i va ser a Sicília on la comissió de diversos delictes comuns el van

A FRANÇA I D'ALLÀ A ITÀLIA

El fiscal antiterrorista alemany creu que "una xarxa de suport" va facilitar la fugida d'Amri

CAP DE L'EI A ALEMANYA?

El terrorista estava vinculat a l'iraquià Abu Walaa, reclutador de gihadistes per a Síria

portar diverses vegades a la presó.

Després de l'atemptat a Berlín, Amri va arribar a França però es desconeix quina va ser la seva ruta per Alemanya. Segons el fiscal antiterrorista, Peter Frank, "hi va haver una xarxa de suport, una xarxa d'ajuda, còmplices" en aquesta fuga.

El terrorista va agafar un tren a l'estació francesa de Chambéry, va arribar a Torí i d'allà a Milà, on va aparèixer divendres a la matinada. Allà va ser interceptat per una parella de policies, a qui es va enfrontar amb una pistola, possiblement la mateixa amb què va matar el xofer polonès del camió que va utilitzar a Berlín per perpetrar la matança.

Al reforç de la seguretat a Alemanya s'ha sumat a França el desplegament de 3.000 policies per vigilar els trens, especialment els d'alta velocitat i els regionals de París. A Espanya es manté des del juny del 2015 el grau 4 (sobre 5) d'alerta antiterrorista.●

Mites entorn de les migracions

Blanca Garcés

Vots més que fets defineixen cada vegada més les polítiques d'Estat. Això vol dir que el que importa són les percepcions dels fets, el que la majoria de ciutadans pensin o esperin, més que no pas els fets en si o el que en sapiguem. Tan important és la tendència que ja té nom: política de la postveritat o política postfactual. El 2010 el blogaire David Roberts utilitzava el terme per primera vegada. El 2016 el diccionari Oxford l'escollia com a paraula de l'any.

En el camp de les migracions fa temps que vivim confusos en la política de la postveritat. Les percepcions del que és i el que hauria de ser, juntament amb la impaciència

democràtica que marquen els governs de quatre anys, determinen la resposta dels estats al que molts qualifiquen com un dels desafiaments més importants del món contemporani. Però si el que importa són les percepcions i les preses, com donar-hi resposta de debò? Amb motiu de la recent celebració del dia internacional del Migrant, revelem alguns mites.

No vivim en una època de migracions sense precedents. És fals. És cert que el nombre de migrants internacionals s'ha doblat entre el 1960 i el 2000. Però no és menys cert que la població mundial ha crescut al mateix ritme, amb la qual cosa el percentatge de migrants s'ha mantingut estable. Només el 3% de la població mundial viu en un país diferent del que va néixer. El que sí que ha canviat és la direcció dels fluxos: abans érem nosal-

tres, europeus, els que emigràvem, sovint empesos per la fam; ara són els altres els que emigren i, si poden, ho fan cap a Europa. Però la majoria dels immigrants no hi arriben. L'Acnur estima que el 86% dels refugiats viuen en els (mal) anomenats països en desenvolupament.

Més desenvolupament no implica menys emigració. Sabem que el creixement econòmic, l'educació i les millors infraestructures faciliten que la gent emigri a la recerca d'una vida millor. Multitud d'estudis posen en evidència que com més creixement econòmic, més emigració. Només quan aquest creixement econòmic és sostingut, la corba emigratòria descendeix. A escala individual, també sabem que només els de més preparació i recursos tenen la possibilitat de somiar amb una vida millor. Malgrat

això, els polítics continuen presentant l'ajuda al desenvolupament com l'única solució perquè deixin de venir.

Més fronteres, i fronteres més tancades, no es tradueix en menys immigració. Gran part del control

No vivim en una època de migracions sense precedents: és fals, el que canvia és la direcció dels fluxos

migratori se centra en la construcció de murs fronterers. Recordem, sense anar més lluny, Trump. Tot i això, sabem que la majoria d'immigrants (també en situació irregular) entren pels aeroports amb vi-

sat de turista. Sabem que el tancament de fronteres redueix les migracions circulars; és a dir, l'anar i venir de treballadors entre països com Mèxic i els Estats Units o el Marroc i Espanya. Resultat: les fronteres immobilitzen els migrants, però no en origen sinó en destinació. Finalment, sabem també que molts immigrants arriben per dret propi: o perquè són familiars dels que ja han vingut o perquè són refugiats. Tancar-los les fronteres també a ells implica negar-los i negar-nos drets tan fonamentals com el dret de viure en família.

I així podríem continuar, revelant molts altres mites que vinculen la migració amb l'Estat de benestar, el terrorisme o l'absència de feina. Només tenint en compte els fets podrem deixar d'anar a les palpenes i així reduir l'ansietat que els retroalimenta.●